

A ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ARISTOPHANIS
ΝΕΦΕΛΑΙ. ΝΥΒΕΣ

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ,

Σκλεψί Θρώπη.

Τείμετος Ιαυβινού

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ,
ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΟΥ. Ι. 8.
Ω Ζεῦ βασιλεῦ τὸ κρῆμα τὸν νυ-
κτήριον
Απεργον; οὐδέποτ' οὐδέσαι γλυ-

Καὶ μὲν πάλαι γ' ἀλεκτυόνθ^{το} οὐκούσ^{το} ἐγώ.
Οἱ δὲ σινέται ρέγκουσιν, ἀλλ' οὐκ αὖ τρεπ-
τοῦ.
Απόλοιο δῆτ^τ ὡς πόλεμε πολλῶν διωκει.
Οτ^τ γέλεικασ^τ ἔξεστι μοι τὸν σινέτας.
Αλλ' οὐδὲ ὁ χειτος^ς καὶ τοι νεανίας
Εγείρεται τὸν νυκτὸς, αλλὰ περδεῖ)
Εν πέντε στούραις ἐγκεκορδει λημένος.
Αλλ' εἰ δοκεῖ ρέγκουσιν ἐγκεκαλυμμένοι.

Σχόλια. Ιου.ιού.] **χετλιατικὸν ὑπέρρημα.** ἐγένετο τὸ ὑπέρρημα ὃ ἀγρυπνίαι, μυστηρίων ἀναβοᾶ. συμβαίνει γὰρ τοῖς ἀγρυπνοῦσι, μάλιστα μεγάλας ταῖς νύκτας νομίδην. ἡγεμόνιον ὃ στεφάνῳ μὲν διαμένεις ὑπενθύτειν ἔστι τὸ τρίτον φροντίδος. τὸ δὲ φροντιμόν προτελεστικὸν ἐπτὸν τὸ φράγματος. **Βασιλεὺ.** ἐπεὶ αργὸς γένητο τομίζειν τὸ φοιτήλιον εἰρηνέα. ἔχει γὰρ ισοειδεῖς ποιεῖται. τοῖς Αθηναίοις πυθοδρόμοις ἐγνωμόνειο καταλύται μὴν τὰς βασιλείας. φροντίζει, Διαβασιλέα. ὡς τὸ λεχθὲν, τὸ ισοειδεῖς ταῦτης ἔχεις χρὴ τομίζειν. τὸ χρῆμα τὴν νυκτὸν.] τὸ μέρεος τοῦ ἕκταμα. ἔτος γάρ τοις Αθηναῖς ἐπαγωγὴ χρῆμα. εἴτε τὸ πάτος πάντας τοῦ χρῆμα. καὶ γεννήσι, παντοῖο τοῦ χρῆμα. τὸ δὲ τοῦ ἀλλων ὅμοιων. **Ασφράτον.** μέρα. σὺ πέρασκεντιν. οὐ δέ απέραντον μὲν τὸν χερφούτες, ἀμαρτιάνουσι. ζητεῖται γάρ τῶν ταῖς νύκτας μεγάλας λέγει. διονυσίακε γάρ ὄντος τῷ δράματος, σῶμας εἰλιθαί ταῖς νυκταῖς ἀνάγκη, διότε τὸ τείχιτον καρφὸν πίστην τὸ διονυσιακόπλευρόν τι τεττώ μεγάλας καθαρίνοντι, διότε τὸ φροντίζειν ὅπερ πάρεσσιν συμβαίνει τοὺς ἀγρυπνοῦσας. παρεπιμχαφτὸν δέ, συγκεκαλυμμένος καθεύδων ἐπατίθετο, ἐξανακαλυφάμενος. ἐξωπλών κεφαλὴν πατίθετο τὸ τριγλύφαματος. Οἱ δὲ οἰκέτες μέγιστον.] οὗτοι Αθηναῖοι δέ τοις οἰκέτας γάρ οὐ τοὺς δεράσσοντας μόνον λέγεται, αλλὰ τοῦτας τοὺς κατέπικτον. καθεύδουσιν οὐδὲ πάλις, οὐδὲ ἀλλων μὴν ἴμερειμνάντων, ἀπέτελος φροντίζοντος. εἴτε τούτο, καὶ τὸ πρέμνουσιν ἐποήσαρχον. ίπακαλλον αὐτοὺς δέξεται πατόσιοντας ἐξωφροντίδος. τῷδε γάρ βασιλέως καθεύδοντων, ίδιαι τὸ μέρον. Αλλ' εἰ δὲ φοροῦσι.] αλλ' εἰ δὲ φοριτερον. τὸ γάρ τὴν εἰρήνην φοινὶξ ἐξεπέμπον

B

Trimetri Iambici.

STREPSIADES, PHIDIPPI-
DES, PYER.

E
H
C
D
 Heu, ehen:
 Prob luppiter Rex, quām iñfini-
 tum hoc noctis est?
 Nunquām ne luce scet hodie? at qui
 dudum ego
 Galli audiui cantum: & adhuc sterunt seruu-
 li.
 Sed non licebat antehac ita stertere.
 Male pereas ô Bellum, tum propter alia
 Multa mala: tum quod mihi pulsare seruulos
 Per te non licet. At enim neque bonus hic meus
 Adolescens hac nocte è somno expurgiscitur:
 Sed pedicit, inuolutus quinque stragulis.
 Age, si placet, in lecto per amus stertere

αὐτοὺς ἐγγείρουσιν, ὡς ἵστηται τὸ γεννονταί αὐχολίδας
μὴ ἀνέτως μηδὲ οὕτω βαθέως διώνυσος καθεύδειν. Α-
πόλοιο δὴ τῷ ὁστόλεμει. [φασὶν ὡς Αθηναῖοι λακεδαιμο-
νίοις. Ἀργητούσαις ναυμαχήστειν μέλλοντες, προέπιπον
τοῖς δούλοις, ὡς ἔτις αὐτῷ συμβαστάξει] τῇ ναυμα-
χίᾳ, πειρᾶς εἰς τὸ λοιπὸν δύο λαύστειν. βοῶποιάντων δὲ
τοῦ δέλτων, λακεδαιμονίς εἰπεῖν φεν. καὶ ταῦτα μέρτινες
φάσκεται. τὸ δὲ ἀλιθέες θτῶς ἔχει. Αθηναῖοις. [λακεδαι-
μονίοις πόλεμος ἦν. ἐπὶ οὗτον οὖν Αθηναῖοι τὰς δού-
λες κολαΐζειν εἴτε πλάγιειν, δεσμότες μὴ φορεῖν λακεδαι-
μονίς αὐτομολίσσωσται. Τοῦτο, ποτὲ μὴ μόνον χόνον,
διλοῖ, ποτὲ τοῦ, [εἰ χόνον καὶ αγτίαν, ὡς δέδη καὶ τοῦ]. . Αλλ
οὐδὲ ὁ χρηστὸς θτος.] τινῶν, εἰσιστενῶν αὐτῷ χρήστον φο-
στον, ἀλλὰ ἐνέργαντον. πῶς γε μάνα? Εἰσαμέζειν, ἢ διὰ
ράθυμια μέμρα?]. Εν πέντεσσι στάσεσι. [τερατεῖται λί-
ματα παχέατε καλαμύνεισε μεφερή τύρανος. εἶτα ἐφαῦλα
καὶ μικρὰ φειλίγματα. Εγκεφορδιανόθροος.] ἐγκε-
φορμένος, πορφύρα λευκὴ γειτονεύει τὸ φειλίγματον
τηνότιν καὶ τὸ χρύσατε τονιστόν μεμπτάμενος πιστερέ-
πεινος εκάθευδειν. δοτοραφεῖς. [εἰ μέτος, πειράτη] οὕτων
καθεύδειν, εγκρύψας την κεφαλὴν τοῖς φειλίγμασιν.
ΒΙΣΕΤΥΣ. Εγκεφορδιανόθροος] Σεΐδας πορ-
φύρα, πᾶν τὸ ἔξεχον, [εἰ σινεργαμένον, εἰ ὁ φειλίγματος ὁ
μον δεσμός. εἰ παροιμία, πορφύρα λευκὴ γειτονεύει.

Σχόλια. Αλλ' εἰ μονεὶς πέργωμεθν.] ισέον ὅτι λήγοντος τὸ χειρόβιος, αρχομένου δὲ τὸ οὔρος, γίνεται τὰ διονύσια. οὗτος εἴδε τὸ ιπρός αὐτοὺς εἰδός κατεύδειν, τοιούτῳ χρήματι πάντα πεφαλητὸν εἶναι ληπτημένους. οὗτος η πέντε φειβόλων αὐτοῖς εἰσελθεῖ πάντας τὸ γένος.

A.M.